

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 13.7.2016
COM(2016) 468 final

2016/0225 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

**o vzpostavitvi okvira Unije za preselitev in spremembi Uredbe (EU) št. 516/2014
Evropskega parlamenta in Sveta**

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Unija si prizadeva za integrirano, trajnostno in celovito evropsko migracijsko politiko, ki temelji na solidarnosti in pravični delitvi odgovornosti ter deluje učinkovito tako v mirnih kot kriznih obdobjih. Z *evropsko agendo o migracijah*¹ so bili postavljeni temelji za neprekinjeno delo Komisije pri spoprijemanju s takojšnjimi in dolgoročnimi izzivi učinkovitega in celovitega upravljanja migracijskih tokov.

Preselitev državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva je ena od možnosti, ki se lahko ponudi razseljenim osebam, ki potrebujejo mednarodno zaščito, da se jim omogoči zakonit in varen vstop v države članice in zagotovi zaščito, dokler jo potrebujejo. Prav tako je orodje mednarodne solidarnosti in delitve odgovornosti s tretjimi državami, v katere oziroma znotraj katerih je bilo razseljenih veliko število oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito, kot tudi orodje za upravljanje migracij in obvladovanje kriz.

Preselitev je sestavni del širšega cilja, v okviru katerega naj bi se zagotovila zaščita osebam, ki jo potrebujejo, obenem pa naj bi se zmanjšala uporaba neregularnih in nevarnih poti za pridobitev takšne zaščite, preprečilo tihotapskim mrežam, da na ta račun kujejo dobiček, ter izkazala solidarnost državam v regijah, v katere oziroma znotraj katerih je bilo razseljenih veliko število oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito, s pomočjo pri zmanjšanju pritiska na te države.

Visoki komisar Združenih narodov za begunce (UNHCR) ocenjuje, da bo leta 2017 treba preseliti več kot 1,19 milijona oseb na svetovni ravni, medtem ko je bilo leta 2015 po vsem svetu preseljenih le približno 80 000 oseb. UNHCR je v zadnjih letih Unijo in njene države članice spodbujal, naj povečajo zaveze za sprejem beguncev v okviru trajnostnih programov za preselitev, med drugim s podpiranjem kampanje iz leta 2012, ki so jo začele Mednarodna organizacija za migracije (IOM) in pet nevladnih organizacij, dejavnih na področju zaščite beguncev², in katere cilj je vsako leto do leta 2020 preseliti 20 000 oseb.

Kot je bilo napovedano v sporočilu Komisije z dne 6. aprila 2016 z naslovom *K reformi skupnega evropskega azilnega sistema in krepitvi zakonitih poti v Evropo*³, namerava Komisija vzpostaviti bolj strukturiran, harmoniziran in trajen okvir za preselitev v Uniji, pri čemer se bo oprla na pridobljene izkušnje. Takšen okvir, ki bo usmerjal prihodnja prizadevanja Unije na področju preselitve, je potreben zato, ker Unija trenutno nima trdnjše in skupnega pristopa k preselitvi, kar ovira doseganje njenih ciljev politike. Čeprav se v EU preselitev izvaja že veliko let, so bile doslej vse pobude skupek nacionalnih ali večstranskih programov ali pa so bile organizirane *ad hoc*.

¹ COM(2015) 240 final.

² Amnesty International, Komisija cerkva za migrante v Evropi (CCME), Evropski svet za begunce in izgnance (ECRE), Mednarodna katoliška komisija za migracije (ICMC) in Save me.

³ COM(2016) 197 final.

V okviru Evropskega sklada za begunce (ERF) in nato v okviru Sklada za azil, migracije in vključevanje (AMIF) je bilo na ravni Unije dogovorjenih več vidikov preselitve, da bi se zagotovile ciljno usmerjene finančne spodbude, zlasti prek skupnih prednostnih nalog preselitve. Ta prizadevanja je dopolnjevalo praktično sodelovanje med državami članicami, vključno prek Evropskega azilnega podpornega urada (EASO) in Evropske mreže za preselitev.

Cilj tega zakonodajnega predloga je, na podlagi obstoječih pobud za preselitev in humanitarni sprejem v okviru EU ter izkušenj z nacionalnimi programi za preselitev vzpostaviti okvir Unije za preselitev, ki bi omogočal lažje oblikovanje politike Unije na področju preselitve in zagotavljal skupen in harmoniziran pristop s poenotenim postopkom. To bi zmanjšalo razlike med nacionalnimi praksami preselitve, Unija pa bi imela boljše izhodišče za to, da svoje cilje politike doseže tudi na svetovni ravni. Tako bi namreč lahko enotno nastopala na mednarodnih forumih in ponudila enotno zavezo za prispevek k svetovnim pobudam za preselitev, s tem pa zagotovila še večjo vidnost prizadevanj EU ter prepričala mednarodne partnerje, da prevzamejo svoj del odgovornosti, obenem pa postopoma krepila skupna prizadevanja držav članic na področju preselitve.

Namen predloga je predvsem: opredeliti skupen pristop k varnemu in zakonitemu prihodu državljanov tretjih držav, ki potrebujejo mednarodno zaščito, v Unijo in jih zaščititi pred izkoriščanjem s strani mrež za tihotapljenje migrantov ter ogrožanjem lastnega življenja med poskusom prihoda v Evropo; prispevati k zmanjšanju pritiska na azilne sisteme držav članic zaradi spontanega prihoda oseb; omogočiti delitev odgovornosti za zaščito oseb z državami, v katere oziroma znotraj katerih je bilo razseljenih veliko število oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito, in pomagati zmanjšati pritisk na te države; zagotoviti skupen prispevek Unije k svetovnim prizadevanjem na področju preselitve.

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Predlog je skladen s pobudami na ravni EU za preselitev in humanitarni sprejem, navedenimi v nadaljnjem besedilu, ter jih dopolnjuje.

Predstavniki vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, so 20. julija 2015 sprejeli sklepe⁴ o preselitvi 22 504 oseb, ki nedvomno potrebujejo mednarodno zaščito, v okviru večstranskih in nacionalnih shem, in sicer v sodelovanju s pridruženimi državami ter na podlagi *Priporočila Komisije o Evropskem programu za ponovno naselitev*⁵ o preselitvi 20 000 oseb. Komisija redno poroča o izvajanju teh sklepov, zlasti s poročili o premestitvi in preselitvi⁶.

Komisija je 15. decembra 2015 sprejela *Priporočilo za prostovoljni program humanitarnega sprejema s Turčijo*⁷, da bi spodbudila solidarnost in ustvarila sistem delitve odgovornosti s Turčijo za zaščito oseb, ki so bile zaradi konflikta v Siriji razseljene v Turčijo, številni

⁴ 11097/15.

⁵ COM(2015) 3560 final.

⁶ Sklic na poročilo, sprejeto 13. julija.

⁷ C(2015) 9490.

elementi priporočila pa so postali del izvajanja izjave EU in Turčije z dne 18. marca 2016. V izjavi EU in Turčije je bilo dogovorjeno, da bo za vsakega Sirca, vrnjenega v Turčijo z grških otokov, iz Turčije v EU preseljen drug Sirec, pri čemer se bodo upoštevala merila ranljivosti, ki jih uporabljajo ZN.

Komisija je 21. marca 2016 predložila predlog za sklep Sveta o spremembi Sklepa Sveta (EU) 2015/1601 o uvedbi začasnih ukrepov na področju mednarodne zaščite v korist Italije in Grčije⁸. Ta predlog državam članicam omogoča, da 54 000 mest, sprva predvidenih za premestitev, uporabijo za sprejem Sircev iz Turčije prek preselitve, humanitarnega sprejema ali drugih zakonitih poti. Države članice bi tako lahko od števila prosilcev, ki bodo premeščeni, odštele število Sircev, ki so jih iz Turčije preselile na svoje ozemlje. To število bi se dodalo zavezam, izvedenim na podlagi sklepov z dne 20. julija 2015.

Predlagana uredba je bistveni del skupnega evropskega azilnega sistema in je popolnoma v skladu s prvim svežnjem zakonodajnih predlogov za njegovo reformo, ki je bil predstavljen 4. maja 2016 in vključuje predlog za prenovitev uredbe Dublin III⁹, prenovitev uredbe Eurodac¹⁰ in predlog za Agencijo Evropske unije za azil¹¹, kot tudi z drugim svežnjem zakonodajnih predlogov, ki vključuje reformo direktive o azilnih postopkih¹², direktive o pogojih za sprejem¹³ in direktive o pogojih¹⁴.

V okviru mehanizma pravičnosti, določenega v predlogu za reformo uredbe Dublin III, se bo upoštevalo število oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito in so jih države članice dejansko preselile. Pri izračunu korektivnega mehanizma za dodeljevanje bo številu prošelj za mednarodno zaščito dodano število preseljenih oseb. Na ta način se bo priznal pomen prizadevanj za izvajanje zakonitih in varnih poti v Evropo.

Za zagotovitev skladnosti s pravnim redom na področju azila bi bilo treba osebam, izbranim za preselitev, priznati mednarodno zaščito. V skladu s tem bi se morale od prihoda preseljenih oseb na ozemlje držav članic uporabljati določbe o vsebini mednarodne zaščite iz pravnega reda na področju azila. Prav tako bi bilo primerno spremeniti Uredbo/XXX/XX/EU [nova prenovljena uredba Eurodac], da bi se zagotovilo, da lahko države članice podatke o preseljenih osebah shranjujejo v sistem Eurodac, kjer se jih obravnava kot prosilce za mednarodno zaščito, čeprav niso vložile prošnje za mednarodno zaščito v državah članicah. To bi državam članicam omogočalo sledenje morebitnemu sekundarnemu gibanju preseljenih oseb iz države članice preselitve v druge države članice.

V skladu s predlogom za Agencijo Evropske unije za azil bo imela [Agencija Evropske unije za azil] vlogo pri izvajanju okvira za preselitev, saj bodo države članice lahko zaprosile za njeno pomoč pri usklajevanju tehničnega sodelovanja in spodbujanju delitve infrastrukture.

⁸ COM(2016) 171 final.

⁹ COM(2016) 270 final.

¹⁰ COM(2016) 272 final.

¹¹ COM(2016) 271 final.

¹² COM(2016) XXX final.

¹³ COM(2016) XXX final.

¹⁴ COM(2016) XXX final.

Uspešnost ali neuspešnost preselitve je odvisna tudi od zgodnje, učinkovite in uspešne vključitve preseljenih oseb. K temu bo prispeval tudi *Akcijski načrt za vključevanje državljanov tretjih držav*¹⁵, predstavljen 7. junija 2016. Med prednostnimi nalogami načrta so sodelovanje pri ukrepih pred odhodom in ukrepih pred prihodom, ki se osredotočajo na osebe, ki prihajajo iz tretjih držav, in družbo države, ki jih je sprejela. Takšni ukrepi lahko posameznikom koristijo ne glede na to, kakšni so njihovi razlogi za zakonit prihod v EU, še posebej pomembni pa so lahko pri pripravi na preselitev oseb, ki potrebujejo zaščito.

To uredbo bi bilo treba uporabljati brez poseganja v Direktivo 2004/38/ES o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic.

Posebej pomembna je uporaba različnih politik in orodij za okrepitev diplomatskega, tehničnega in finančnega sodelovanja Unije s tretjimi državami pri upravljanju migracij. Unija si bo, kot je bilo napovedano v Sporočilu Komisije o vzpostavitvi novega partnerskega okvira s tretjimi državami v okviru evropske agende o migracijah¹⁶, prizadevala za partnerstva s ključnimi tretjimi izvornimi in tranzitnimi državami, in sicer z usklajenim in prilagojenim angažmajem, v okviru katerega bodo Unija in njene države članice delovale usklajeno. Ta partnerski okvir naj bi med drugim okrepil podporo za osebe, ki potrebujejo zaščito, v njihovih izvornih in tranzitnih državah ter ustvaril resnično perspektivo za preselitev v Unijo, da bi migrante odvrnil od neregularnih in nevarnih poti ter s tem rešil življenja. Ta zakonodajni predlog je neposreden dokaz za zavezanost Unije, da pomaga državam, ki se soočajo z največjim migracijskim pritiskom, in odvrne ljudi od nevarnih poti z zagotovitvijo alternativnih zakonitih možnosti.

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

Ta predlog je v skladu s celovito dolgoročno politiko za boljše upravljanje migracij, kot jo je Komisija opredelila v *evropski agendi o migracijah*, s katero so se politične usmeritve predsednika Junckerja razvile v sklop skladnih pobud, ki temeljijo na štirih stebrih in se vzajemno krepijo. Navedeni stebri so zmanjšanje spodbude za neregularne migracije, varovanje zunanjih meja in reševanje življenj, močna azilna politika in nova politika o zakonitih migracijah.

Ta predlog, s katerim se nadalje izvaja cilj krepitve azilne politike Unije, bi bilo treba obravnavati kot del širše politike na ravni EU, usmerjene v vzpostavitev trdnega in učinkovitega sistema za trajnostno upravljanje migracij v prihodnosti.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

- **Pravna podlaga**

Ta predlog je del ukrepov, ki tvorijo skupni evropski azilni sistem. Njegov namen je prispevati k obvladovanju pritoka državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva, ki

¹⁵ COM(2016) 377 final.

¹⁶ COM(2016) 385 final.

zaposijo za mednarodno zaščito, z zagotovitvijo zakonitih poti do mednarodne zaščite v partnerstvu in sodelovanju s tretjimi državami. Cilj predloga je vzpostavitev okvira Unije za preselitev s skupnimi postopki za sprejem državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva, ki potrebujejo mednarodno zaščito, iz izbrane tretje države, v katero oziroma znotraj katere so bile razseljene, na ozemlje držav članic, da bi jim zagotovili mednarodno zaščito. Predlog zato temelji na točkah (d) (skupni postopki) in (g) (partnerstvo in sodelovanje s tretjimi državami) člena 78(2) PDEU. Ta pravna podlaga zahteva redni zakonodajni postopek.

- **Načelo neobveznega sodelovanja**

V skladu z določbami Protokola št. 21 o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen PDEU, Združeno kraljestvo in Irska ne sodelujeta pri sprejetju ukrepov Sveta, predlaganih v skladu z naslovom V tretjega dela PDEU. Združeno kraljestvo in Irska lahko Svet v treh mesecih po predložitvi predloga ali pobude uradno obvestita, da želita sodelovati pri sprejetju in uporabi predlaganih ukrepov, oziroma kadar koli po sprejetju, da želita sprejeti navedeni ukrep.

V skladu z določbami Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen PDEU, Danska ne sodeluje pri sprejetju ukrepov Sveta, predlaganih v skladu z naslovom V tretjega dela PDEU. Danska lahko v skladu s svojimi ustavnimi pravili kadar koli obvesti druge države članice, da želi v celoti uporabljati vse ustrezne ukrepe, sprejete na podlagi naslova V PDEU.

Evropska skupnost je sklenila sporazume z Islandijo, Norveško, Švico in Lihtenštajnom, na podlagi katerih se te države pridružujejo „dublinskemu pravnemu redu/pravnemu redu Eurodac“. Ta predlog ne pomeni razvoja dublinskega pravnega reda/pravnega reda Eurodac, zato pridružene države niso obvezane Komisije uradno obvestiti o sprejetju te uredbe, ko jo bosta sprejela Evropski parlament in Svet. Vendar pa se pridružene države lahko odločijo za prostovoljno udeležbo pri okviru Unije za preselitev, ki ga vzpostavlja ta uredba.

- **Subsidiarnost**

Z določeno harmonizacijo praks držav članic na področju preselitve bo postalo manj verjetno, da bodo osebe, upravičene do preselitve, odklonile preselitev v eno od držav članic, v drugo pa ne. Takšna harmonizacija bi prav tako okrepila splošen vpliv Unije v političnih dialogih in dialogih o politikah s tretjimi državami ter delitev odgovornosti s tretjimi državami, v katere oziroma znotraj katerih je bilo razseljenih veliko število oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito. Teh ciljev države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov okvira Unije za preselitev lažje dosežejo na ravni Unije.

- **Sorazmernost**

Oblika uredbe in njena vsebina ne presegata tistega, kar je potrebno za doseganje ciljev predloga, ki so (a) zmanjšati razlike med nacionalnimi praksami in postopki na področju preselitve, (b) državljanom tretjih držav ali osebam brez državljanstva, ki potrebujejo mednarodno zaščito, zagotoviti zakonit in varen prihod na ozemlje držav članic, (c) pomagati zmanjšati tveganje za obsežen neregularni pritok državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva na ozemlje držav članic in s tem zmanjšati pritisk na azilne sisteme držav članic,

ki ga povzročajo spontani prihodi oseb, (d) izkazati solidarnost z državami v regijah, v katere oziroma znotraj katerih je bilo razseljenih veliko število oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito, s pomočjo pri zmanjšanju pritiska na te države, (e) prispevati k doseganju zunanjepolitičnih ciljev Unije s povečanjem njenega vpliva v razmerju do tretjih držav ter (f) učinkovito prispevati k svetovnim pobudam za preselitev z enotnim nastopanjem na mednarodnih forumih in v razmerju do tretjih držav.

Vsebina gradi na izkušnjah z obstoječimi pobudami za preselitev v okviru EU in obstoječimi praksami držav članic ter zlasti na izkušnjah s standardnimi operativnimi postopki, ki usmerjajo izvajanje programa za preselitev s Turčijo, določenega v izjavi EU in Turčije z dne 18. marca 2016.

- **Izbira instrumenta**

Uredba je bila izbrana z namenom, da bi se pri postopku preselitve dosegla enaka stopnja konvergence kot pri azilnem postopku, za katerega se ravno tako predlaga uredba. Medtem ko uredba gradi na obstoječih praksah držav članic na področju preselitve in zlasti na standardnih operativnih postopkih, ki usmerjajo izvajanje programa za preselitev s Turčijo, določenega v izjavi z dne 18. marca 2016, omogoča tudi doseganje višje stopnje konvergence praks na področju preselitve kot direktiva, ki se ne uporablja neposredno in državam članicam prepušča izbiro oblike in načina izvajanja. Višja stopnja konvergence bo omogočila več sinergij pri izvajanju okvira Unije za preselitev in prispevala k odvratanju oseb, ki so upravičene do preselitve, od odklanjanja preselitve v določeno državo članico ter k odvratanju sekundarnih gibanj preseljenih oseb. Prav tako je predvideno, da bodo institucije Unije sprejele letne načrte Unije za preselitev in ciljno usmerjene programe Unije za preselitev, ki so bistveni za delovanje okvira Unije za preselitev, zato je uredba primeren instrument.

3. REZULTATI POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI

Posvetovanja z državami članicami in pridruženimi državami ter Visokim komisarjem Združenih narodov za begunce (UNHCR), Mednarodno organizacijo za migracije (IOM) in uradom EASO so potekala 6. aprila 2016 v okviru šestega foruma o preselitvi in premestitvi. Posvetovanje s temi zainteresiranimi stranmi je potekalo na podlagi dokumenta za razpravo, ki jim je bil poslan pred srečanjem.

Vse navedene zainteresirane strani so se strinjale, da si je treba še bolj prizadevati pri zagotavljanju varnih in zakonitih poti do mednarodne zaščite v Uniji, ki bi nadomestile prihode oseb po nevarnih in neregularnih poteh. Številne zainteresirane strani so poudarile odgovornost Unije, da prevzame vidno vlogo pri svetovnih prizadevanjih na področju preselitve, in potrebo po večjem usklajevanju prizadevanj držav članic na tem področju.

Medtem ko so nekatere strani zagovarjale pravno zavezujoč okvir z udeležbo vseh držav članic na podlagi enotne zaveze Unije za preselitev in delitev odgovornosti med državami članicami na podlagi pravičnega razdelitvenega ključa, so bile druge bolj naklonjene prostovoljnim zavezam držav članic.

Zainteresirane strani so na splošno priznale, da se lahko preselitev v nekaterih okoliščinah uporabi kot vzvod politike in političnih dialogov s tretjimi državami, morebiti tudi prek ciljno usmerjenih in prilagojenih strategij.

Številne zainteresirane strani so opozorile na razprave o standardnih operativnih postopkih, ki usmerjajo program za preselitev s Turčijo, določen v izjavi EU in Turčije z dne 18. marca 2016, in navedle možnost, da bi se več elementov standardnih operativnih postopkov vključilo v skupen pristop Unije k preselitvi. Čeprav so nekatere države članice podprle možnost delitve infrastrukture in skupnih izbirnih misij, s čimer bi se zmanjšali stroški, jih je večina nasprotovala skupnim ureditvam, tudi z vidika varnostnih pregledov.

Številne zainteresirane strani so poudarile posebno vlogo UNHCR v tem postopku, zlasti njegovo vlogo pri določanju, katere osebe so upravičene do preselitve. Prav tako so podprle možnost, da bi drugi akterji, kot sta EASO in IOM, prevzeli pomembno vlogo pri praktičnih ureditvah.

Vse države članice so poudarile pomen financiranja Unije pri podpiranju prizadevanj na področju preselitve.

- **Temeljne pravice**

Ta predlog ne posega v pravico do azila in zaščito pred vračanjem v skladu s členoma 18 oziroma 19 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina). Pri zasnovi okvira Unije za preselitev so se ustrezno upoštevale potreba po spodbujanju in varstvu pravic otroka, pravica do družinskega življenja in pravica do varstva osebnih podatkov, kakor jih zagotavljajo členi 24, 7 oziroma 8 Listine, zlasti pri opredelitvi meril upravičenosti za preselitev iz člena 5 predloga in postopka preselitve iz členov 10 in 11 predloga.

V tem okviru bi bilo treba pri izvajanju in uporabi te uredbe in delegiranih aktov, sprejetih na podlagi te uredbe, posebno pozornost nameniti pravicam in načelom, ki jih zagotavlja Konvencija ZN o otrokovih pravicah.

Prav tako bi bilo treba v luči Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima (Istanbulska konvencija) pri razlagi in uporabi te uredbe zavzeti pristop, ki upošteva vidik spola.

Predlog spoštuje tudi splošna načela enakosti in nediskriminacije, saj državam članicam izrecno prepoveduje diskriminacijo pri upoštevanju družbenih ali kulturnih vezi ali drugih značilnosti, ki bi lahko olajšale vključevanje v udeleženo državo, vključno z diskriminacijo na podlagi spola, rase, barve kože, etničnega ali socialnega porekla, genetskih značilnosti, jezika, vere ali prepričanja, političnega ali drugega mnenja, pripadnosti narodnostni manjšini, premoženja, rojstva, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti. To ne posega v primere, ko je različna obravnava potrebna zaradi področja uporabe ciljno usmerjenega programa Unije za preselitev in uporabe meril upravičenosti v skladu s točkama (a) in (b) člena 5.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Države članice, ki sodelujejo pri Uredbi (EU) št. 516/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o ustanovitvi Sklada za azil, migracije in vključevanje, bodo za vsako preseljeno osebo v okviru tega predloga upravičene do zneska 10 000 EUR iz proračuna Unije. Največje skupno število oseb, ki bodo vsako leto preseljene v Unijo, bo določeno z izvedbenimi akti Sveta o vzpostavitvi letnih načrtov Unije za preselitev.

Finančno leto 2017 bi bilo treba obravnavati kot leto prehoda med programom za preselitev, ki se izvaja v okviru sklepov z dne 20. julija 2015 o preselitvi 22 504 oseb, ki nedvomno potrebujejo mednarodno zaščito, v okviru večstranskih in nacionalnih shem, in začetkom veljavnosti tega predloga. Posledično bi morale biti proračunske posledice za leto 2017 nižje od posledic za naslednja leta.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

S predlogom se vzpostavlja **okvir Unije za preselitev** za vsakoletno preselitev določenega števila državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva na ozemlje držav članic.

Okvir bo Uniji omogočal, da državljanom tretjih držav ali osebam brez državljanstva, ki potrebujejo mednarodno zaščito, zagotovi zakonit in varen prihod v Unijo, pomagal zmanjšati tveganje za obsežen neregularni pritok državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva, ki potrebujejo mednarodno zaščito, na ozemlje držav članic ter prispeval k mednarodnim pobudam na področju preselitve.

V tem zakonodajnem predlogu so opredeljeni bistveni elementi okvira, kot so skupna pravila Unije za sprejem državljanov tretjih držav prek preselitve, vključno s pravili o merilih upravičenosti in izključitvenih razlogih, standardni postopki, ki bodo urejali vse faze postopka preselitve, status, ki se bo priznal preseljenim osebam, postopki odločanja za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje okvira in finančna podpora državam članicam za prizadevanja na področju preselitve. Izvajanje okvira bo vključevalo opredelitev letnih načrtov Unije za preselitev z izvedbenimi akti Sveta in sprejetje ciljno usmerjenih programov Unije za preselitev z izvedbenimi akti Komisije.

Glavni elementi predloga so:

- **Preselitev**

Preselitev pomeni sprejem državljanov tretjih držav, ki potrebujejo mednarodno zaščito in so bili razseljeni iz države, katere državljani so, ali znotraj nje, na ozemlje držav članic z namenom, da se jim prizna mednarodna zaščita. Isto velja za osebe brez državljanstva, ki potrebujejo mednarodno zaščito in so bile razseljene iz države prejšnjega običajnega prebivališča ali znotraj nje.

- **Regije ali tretje države, iz katerih bo potekala preselitev**

V izvedbenih aktih o vzpostavitvi ciljno usmerjenih programov Unije za preselitev in letnih načrtov Unije za preselitev bosta Komisija in Svet pri določanju regij ali tretjih držav, iz

katerih bo potekala preselitev, upoštevala vrsto dejavnikov: situacijo oseb, ki potrebujejo zaščito, države, iz katerih bi morala potekati preselitev, in število oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito in so bile razseljene v določene regije ali tretje države ali znotraj njih. Učinkovito sodelovanje tretjih držav z Unijo na področju migracij in azila bo pomemben element, na podlagi katerega bo Komisija sprejela odločitev. Takšno sodelovanje bi se moralo odražati v prizadevanjih tretjih držav za zmanjšanje števila državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva, ki z ozemlja teh držav neregularno prečkajo mejo Unije, v njihovem sodelovanju z Unijo pri ponovnem sprejemu in vračanju državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva, ki neregularno bivajo na ozemlju držav članic, in v povečanju njihovih zmogljivosti za sprejem in zaščito oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito, vključno prek vzpostavitve učinkovitega azilnega sistema.

– **Osebe, ki bodo preseljene**

Ta zakonodajni predlog določa merila upravičenosti (člen 5) in izključitvene razloge (člen 6) v zvezi z osebami, ki bi lahko bile primerne za preselitev. Upoštevati je treba obe določbi, prav tako pa tudi pogoj, da oseba ustreza področju uporabe posameznega ciljno usmerjenega programa Unije za preselitev, sprejetega z izvedbenim aktom Komisije. Ta predlog ne zagotavlja pravice do sprejema na ozemlje držav članic z namenom priznanja mednarodne zaščite.

(a) Upravičenost

Možnost preselitve je predvidena za tiste državljane tretjih držav ali osebe brez državljanstva, ki so bile razseljene v drugo državo ali znotraj lastne države zaradi utemeljenega strahu pred preganjanjem ali razlogov za prepričanje, da se bodo soočile z dejanskim tveganjem, da utrpijo resno škodo.

V okviru ciljno usmerjenih programov Unije za preselitev so do preselitve upravičene osebe, ki spadajo vsaj v eno od naslednjih kategorij ranljivosti: ogrožene ženske in dekleta; ogroženi otroci in mladostniki, vključno z otroki brez spremstva; osebe, ki so preživele nasilje in/ali mučenje, vključno na podlagi spola; osebe z zdravstvenimi potrebami ali invalidnostjo; osebe, ki potrebujejo pravno in/ali fizično zaščito; ter osebe, ranljive s socialno-ekonomskega vidika. Do preselitve so upravičene tudi osebe, ki imajo družinske vezi z državljani tretjih držav, osebami brez državljanstva ali državljani Unije, ki zakonito prebivajo v eni od držav članic, ali ki so od njih odvisne. Z vključitvijo oseb, ranljivih s socialno-ekonomskega vidika, in oseb z družinskimi vezmi so bile razširjene klasične kategorije oseb, upravičenih do preselitve, ki se običajno uporabljajo pri predložitvi zadev s strani UNHCR, kar sledi pristopu, ki je bil dogovorjen v standardnih operativnih postopkih, ki usmerjajo izvajanje programa za preselitev s Turčijo, določenega v izjavi EU in Turčije z dne 18. marca 2016.

(b) Izključitev

Države članice ne bi smele preseliti državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva, ki ne izpolnjujejo meril upravičenosti ali za katere se uporabljajo obvezni izključitveni razlogi.

Obvezni izključitveni razlogi vključujejo: a) izključitvene razloge iz uredbe o pogojih za azil¹⁷ – razlogi, ki se uporabljajo za osebe, sicer upravičene do subsidiarne zaščite, se uporabljajo tudi za osebe, ki izpolnjujejo pogoje za status begunca; b) razloge za zavrnitev vstopa na meji¹⁸, c) razloge za nepodaljšanje ali preklic dovoljenja za prebivanje v skladu z uredbo o pogojih za azil.

Izključijo se tudi osebe, ki so v zadnjih petih letih pred preselitvijo neregularno vstopile na ozemlje držav članic ali na njem neregularno bivale ali ki so poskušale neregularno vstopiti na ozemlje držav članic. Iz preselitve se prav tako izključijo tiste osebe, ki jih je v okviru ciljno usmerjenega programa Unije za preselitev ali v okviru izvajanja obstoječih pobud Unije za preselitev že preselila druga država članica. Izključitev velja tudi za državljane tretjih držav in osebe brez državljanstva, v zvezi s katerimi je ena od držav članic v zadnjih petih letih pred preselitvijo zavrnila preselitev.

Neobvezni izključitveni razlog določa, da lahko države članice zavrnejo preselitev državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva, za katere *prima facie* velja eden od izključitvenih razlogov iz točk (a) ali (b) člena 6(1).

Države članice lahko pred uporabo izključitvenih razlogov opravijo predhodno posvetovanje.

– **Standardna postopka preselitve**

Ta predlog določa skupne standardne postopke, ki nadgrajujejo obstoječe standarde in izkušnje držav članic s preselitvijo, vključno s standardnimi operativnimi postopki, ki usmerjajo izvajanje programa za preselitev s Turčijo, določenega v izjavi EU in Turčije z dne 18. marca 2016. Okvir Unije za preselitev bi moral omogočati dve vrsti standardnih postopkov preselitve: **redni** in **hitri** postopek preselitve. Vsak ciljno usmerjen program Unije za preselitev bo določal, katera standardna postopkovna pravila bi morala veljati za njegovo izvajanje.

(a) Redni postopek

Redni postopek odraža standarde in prakse na področju preselitve, ki jih običajno uporabljajo države članice. Temelji na določitvi polnopravnega statusa begunca v tretji državi in priznanju statusa begunca (preferenčno) ali statusa subsidiarne zaščite preseljenemu državljanu tretje države ali osebi brez državljanstva. Postopek bi bilo treba izvesti čim prej in v osmih mesecih od dne, ko so države članice državljana tretje države ali osebo brez državljanstva registrirale. To obdobje se lahko podaljša za štiri mesece.

Podrobneje koraki postopka vključujejo naslednje:

države članice **določijo** osebe, v zvezi s katerimi nameravajo izvesti postopek preselitve, in sicer prek **predložitve zadev** s strani UNHCR ali, kjer je to primerno, [Agencije Evropske unije za azil] ali ustreznih mednarodnih organov ali same brez takšne predložitve zadev. Kadar določitev oseb temelji na predložitvi zadev s strani enega od navedenih subjektov,

¹⁷ Uredba (EU) XXX/XXX (uredba o pogojih za azil).

¹⁸ Uredba (ES) št. 562/2006 (Zakonik o schengenskih mejah).

lahko države članice ta subjekt zaprosijo za celovito presojo, ali državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva izpolnjujejo zahteve določenega ciljno usmerjenega programa Unije za preselitev in ali spadajo v eno od kategorij ranljivosti iz člena 5(b)(i). V primeru predložitve zadev s strani UNHCR lahko države članice UNHCR zaprosijo tudi za celovito presojo, ali osebe, v zvezi s katerimi so jim bile predložene zadeve, izpolnjujejo pogoje za status begunca v smislu Ženevske konvencije iz leta 1951.

Po **registraciji** državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva, v zvezi s katerimi nameravajo izvesti postopek preselitve, države članice **presodijo**, ali te osebe izpolnjujejo merila upravičenosti iz člena 5 in ali niso izključene iz postopka v skladu z razlogi iz člena 6(1).

Države članice v primeru **ugoditvene odločbe** osebam, ki bodo preseljene, priznajo status begunca ali status subsidiarne zaščite. Odločitev o priznanju statusa begunca ali statusa subsidiarne zaščite ima enak učinek kot odločitev o priznanju statusa begunca ali statusa subsidiarne zaščite iz členov 13 oziroma 19 [uredbe o pogojih za azil], ko zadevna oseba vstopi na ozemlje ene od držav članic.

Država članica po ugoditveni odločbi ponudi, da bo uredila vse potrebno za odhod državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva, in ponudi orientacijski program pred odhodom, da bi olajšala hitro, nemoteno in učinkovito vključitev v družbo gostiteljico.

Kakršni koli osebni podatki, ki se zbirajo za namene postopka preselitve, se ne bi smeli hraniti več kot pet let od datuma preselitve. To obdobje hranjenja se šteje za nujno, da bi države članice lahko iz preselitve izključile državljane tretjih držav ali osebe brez državljanstva, ki jih je ena od držav članic že preselila ali ki so v zadnjih petih letih odklonile preselitev v eno od držav članic, kakor določa ta predlog.

Ko oseba, v zvezi s katero je bila sprejeta ugoditvena odločba glede preselitve, vstopi na ozemlje držav članic, zanjo veljajo določbe o vsebini mednarodne zaščite iz pravnega reda na področju azila, vključno s pravili o preprečevanju sekundarnega gibanja upravičencev do mednarodne zaščite iz dublinske uredbe¹⁹ in iz direktive o dolgoročnem prebivanju, kakor jo spreminja uredba o pogojih za azil²⁰.

Preselitev bi morala biti preferenčna pot do mednarodne zaščite na ozemlju držav članic in se ne bi smela podvajati z azilnim postopkom. V skladu s tem prošnje za mednarodno zaščito oseb, ki so bile preseljene v okviru rednega postopka in v zvezi s katerimi sta bili opravljeni celovita presoja tega, ali izpolnjujejo pogoje za status begunca, in presoja upravičenosti do subsidiarne zaščite, ne bi bile dopustne.

(b) Hitri postopek

Hitri postopek odraža pristop, dogovorjen v standardnih operativnih postopkih, ki usmerjajo izvajanje programa za preselitev s Turčijo, določenega v izjavi EU in Turčije z dne 18. marca

¹⁹ Člen 34(3) Uredbe (EU) XXX/XXX (dublinska uredba).

²⁰ Člen 44 Uredbe (EU) XXX/XXX (uredba o pogojih za azil).

2016. Njegova uporaba je predvidena v primeru posebnih humanitarnih razlogov ali potreb po nujni pravni ali fizični zaščiti, ki upravičujejo hiter sprejem državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva na ozemlje držav članic. Takšen postopek bi bilo treba izvesti čim prej in v štirih mesecih od dne, ko so države članice državljana tretje države ali osebo brez državljanstva registrirale. To obdobje se lahko podaljša za dva meseca. Medtem ko bi se pri tem postopku morala opraviti enaka raven varnostnih pregledov kot pri rednem postopku, bi morala biti presoja tega, ali državljanji tretjih držav ali osebe brez državljanstva potrebujejo mednarodno zaščito, omejena na presojo njihove upravičenosti do subsidiarne zaščite brez presoje izpolnjevanja pogojev za status begunca.

V nasprotju z rednim postopkom bi morale biti prošnje za mednarodno zaščito oseb, ki so bile preseljene v okviru hitrega postopka in brez opravljene presoje izpolnjevanja pogojev za status begunca, dopustne po sprejemu na ozemlje države članice preselitve. Za obravnavo takšne prošnje bi morala biti odgovorna država članica, v katero je bila oseba preseljena. Uredba o azilnih postopkih bi morala določati, da države članice pri obravnavi prošnje ne uporabljajo koncepta prve države azila in varne tretje države²¹.

(c) Delegirana pooblastila za spremembo standardnih postopkov

Zagotoviti bi bilo treba, da se standardna postopka lahko v določeni meri prilagodita posebnim okoliščinam v tretji državi, iz katere bo potekala preselitev v okviru določenega ciljno usmerjenega programa Unije za preselitev. Komisija je v skladu s postopkom iz člena 11 pooblaščen, da postopku z delegiranimi akti doda nebistvene elemente, kadar je to potrebno.

– Postopki odločanja

Ta predlog določa okvir, katerega cilj je oblikovati način, kako bo Unija izvajala zaveze na področju preselitve. Za odzivanje na premike migracijskih tokov in spreminjanje mednarodnih razmer pa okvir kot tak ne določa vrste spremenljivih elementov, in sicer obsega preselitve in specifičnih tretjih držav ali regij, iz katerih bo potekala preselitev.

(a) Odbor na visoki ravni za preselitev

Ustanovi se Odbor na visoki ravni za preselitev, ki mu bo predsedovala Komisija in ki bo zagotavljal politične usmeritve za izvajanje okvira Unije za preselitev.

V odboru bodo sodelovali predstavniki Evropskega parlamenta, Sveta, Komisije, visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko ter držav članic, prav tako pa tudi predstavniki Islandije, Lihtenštajna, Norveške in Švice, če te pridružene države izrazijo namen za sodelovanje pri izvajanju letnega okvira Unije za preselitev. Povabijo se lahko tudi [Agencija Evropske unije za azil], UNHCR in IOM.

(b) Izvedbeni akt Sveta o vzpostavitvi letnega načrta Unije za preselitev

Svet je pooblaščen, da na predlog Komisije z izvedbenim aktom vzpostavi letni načrt Unije za preselitev za naslednje leto, ki bo določal največje skupno število oseb, ki bodo preseljene, in

²¹ Člen 36(2) Uredbe (EU) XXX/XXX (uredba o azilnih postopkih).

število oseb, ki jih bo v okviru tega skupnega števila preselila vsaka država članica. Letni načrt bi prav tako moral določati splošna geografska prednostna območja za preselitev. Svet bi moral pri sprejetju teh aktov dosledno upoštevati razprave v Odboru na visoki ravni za preselitev glede izvajanja okvira Unije za preselitev.

Glede na pomembno povezavo med številom oseb, preseljenih v države članice, in proračunom Unije bo Komisija svoj predlog za letni načrt Unije za preselitev predložila skupaj s svojim predlogom za letni proračun Unije ob upoštevanju finančnih posledic. Svet bi se moral odzvati hitro in izvedbeni akt sprejeti v dveh mesecih. Čeprav temu zakonodajnemu predlogu ni bila priložena ocena finančnih posledic zakonodajnega predloga, bodo finančne posledice uredbe odvisne od skupnega števila oseb, ki bodo vsako leto preseljene.

(c) Izvedbeni akt Komisije o vzpostavitvi letnega ciljno usmerjenega programa Unije za preselitev

Komisija je pooblaščen, da vsako leto vzpostavi en ciljno usmerjen program Unije za preselitev ali več. To bi morala storiti v skladu z letnim načrtom Unije za preselitev in čim prej po njegovem sprejetju s strani Sveta, hkrati pa bi morala upoštevati razprave v okviru Odbora na visoki ravni za preselitev. Komisija lahko v obdobju, ki ga zajema letni načrt Unije za preselitev, sprejme en ciljno usmerjen program Unije za preselitev ali več.

Komisija bo vsak ciljno usmerjen program Unije za preselitev podrobno utemeljila ter opredelila točno število oseb od skupnega števila oseb, ki bodo preseljene, ter udeležbo držav članic, kakor bo določena v letnem načrtu Unije za preselitev, prav tako pa bo opisala ciljno skupino oziroma skupine državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva, ki bodo preseljene, ter navedla specifično geografsko območje, ki bo zajemalo eno tretjo državo, iz katere bo potekala preselitev, ali več. Odločitev o izbiri specifičnih geografskih prednostnih območij za preselitev bo sprejeta v skladu s členom 4 zakonodajnega predloga ob upoštevanju letnega načrta za preselitev in potencialne vloge preselitve v prilagojenem angažmaju s tretjimi državami za boljše upravljanje migracij, kakor je bilo predvideno v Sporočilu Komisije z dne 7. junija 2016 *o vzpostavitvi novega partnerskega okvira s tretjimi državami v okviru evropske agende o migracijah*²².

Za vsak ciljno usmerjen program Unije za preselitev bodo določeni tudi datum začetka in trajanje programa ter standardni postopek preselitve, ki se bo uporabljal. Praviloma bi se moral uporabljati redni postopek, razen če je iz humanitarnih razlogov ali zaradi nujnih potreb po pravni ali fizični zaščiti potreben hitri postopek.

– **Sodelovanje**

Preselitev je dejavnost, ki zahteva partnerski pristop, zato je sodelovanje med različnimi zainteresiranimi stranmi bistvenega pomena, vključno s sodelovanjem s tretjimi državami, iz katerih poteka preselitev. Proučilo bi se lahko tudi sodelovanje z drugimi tretjimi državami, ki preseljujejo osebe iz iste regije kot države članice, da bi ustvarili sinergije. Glede na strokovno znanje UNHCR v zvezi z olajševanjem različnih vrst sprejema oseb, ki potrebujejo

²² COM(2016) 385 final.

mednarodno zaščito, iz tretjih držav, v katere so bile razseljene, v države, ki so jih pripravljene sprejeti, bo imel UNHCR v okviru tega predloga še naprej ključno vlogo pri preselitvi.

V skladu z [novo uredbo o Agenciji Evropske unije za azil] lahko [Agencija Evropske unije za azil] države članice podpira z usklajevanjem tehničnega sodelovanja med njimi, pomočjo pri izvajanju ciljno usmerjenih programov Unije za preselitev in spodbujanjem delitve infrastrukture.

Za pomoč pri praktičnih ureditvah lahko države članice zaprosijo tudi druge partnerje, kot so IOM ali organizacije civilne družbe, zlasti za izvedbo orientacijskih programov pred odhodom, opravljanje zdravniških pregledov pred potovanjem ter za ureditve v zvezi s potovanjem in druge praktične ureditve.

– **Pridružene države**

Islandija, Lihtenštajn, Norveška in Švica so povabljene, da se pridružijo izvajanju letnih načrtov Unije za preselitev. Če so izrazile namen, da se pridružijo izvajanju, bodo njihovi predstavniki povabljeni na sestanke Odbora na visoki ravni za preselitev. Bistveni elementi te uredbe, zlasti tisti, ki zadevajo postopek preselitve ter pravice in obveznosti preseljenih oseb, se bodo pri takšni pridružitvi ustrezno upoštevali.

– **Finančna podpora**

Države članice, ki sodelujejo pri Uredbi (EU) št. 516/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o ustanovitvi Sklada za azil, migracije in vključevanje, bodo upravičene do pavšalnega zneska 10 000 EUR iz proračuna Unije za vsako osebo, ki jo preselijo, ne glede na to, ali bodo uporabile redni ali hitri postopek. Države članice bodo ta sredstva prejele samo za preselitve na podlagi okvira Unije za preselitev. Preselitve na podlagi nacionalnih programov za preselitev izven tega okvira ne bodo finančno podprte iz proračuna EU.

– **Ocena in pregled**

Komisija pred pregledom te uredbe o njeni uporabi pravočasno poroča Evropskemu parlamentu in Svetu. Pregled tega zakonodajnega predloga bi moral biti časovno usklajen s pregledom Uredbe (EU) št. 516/2014 o ustanovitvi Sklada za azil, migracije in vključevanje zaradi tesnih povezav med obema aktoma.

V oceni bodo upoštevane informacije o tedenskem številu dejansko preseljenih državljanov tretjih držav, ki jih države članice predložijo Agenciji Evropske unije za azil.

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**o vzpostavitvi okvira Unije za preselitev in spremembi Uredbe (EU) št. 516/2014
Evropskega parlamenta in Sveta**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 78(2)(d) in (g) Pogodbe,
ob upoštevanju predloga Evropske komisije,
po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,
ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora²³,
ob upoštevanju mnenja Odbora regij²⁴,
v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,
ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Svet za pravosodje in notranje zadeve je v sklepih z dne 10. oktobra 2014 potrdil: „Ob upoštevanju prizadevanj držav članic, ki jih migracijski tokovi zadevajo, bi morale vse države članice [k preselitvi] prispevati na enakopraven in uravnotežen način.“²⁵
- (2) Komisija je v svojem sporočilu o evropski agendi o migracijah²⁶ z dne 13. maja 2015 opredelila potrebo po skupnem pristopu k priznanju zaščite razseljenim osebam, ki jo potrebujejo, prek preselitve.
- (3) Komisija je 8. junija 2015 na države članice naslovila Priporočilo o evropskem programu za ponovno naselitev²⁷, ki temelji na pravičnem razdelitvenem ključu. Priporočilu so sledili Sklepi predstavnikov vlad držav članic, ki so se 20. julija 2015 sestali v okviru Sveta, o preselitvi 22 504 oseb, ki nedvomno potrebujejo mednarodno zaščito, v okviru večstranskih in nacionalnih shem²⁸. Mesta, na voljo za preselitev, so bila porazdeljena med državami članicami in pridruženimi državami dublinske uredbe v skladu z zavezami iz Priloge k sklepom.
- (4) Komisija je 15. decembra 2015 na države članice in pridružene države naslovila Priporočilo za prostovoljni program humanitarnega sprejema s Turčijo²⁹, v katerem je priporočila, naj udeležene države sprejmejo osebe, ki so bile razseljene zaradi konflikta v Siriji in ki potrebujejo mednarodno zaščito. V skladu z izjavo EU in Turčije z dne 18. marca 2016 bo prostovoljni program humanitarnega sprejema

²³ UL C , , str. .

²⁴ UL C , , str. .

²⁵ Sklepi Sveta o ukrepih za boljše obvladovanje migracijskih tokov, zasedanje Sveta za pravosodje in notranje zadeve, 10. oktober 2014.

²⁶ COM(2015) 240 final.

²⁷ COM(2015) 3560 final.

²⁸ 11097/15.

²⁹ C(2015) 9490.

aktiviran, ko se bodo neregularni prehodi med Turčijo in EU prenehali ali pa vsaj bistveno in trajno zmanjšali. Države članice bodo k temu programu prispevale prostovoljno.

- (5) V skladu z izjavo EU in Turčije z dne 18. marca 2016 bodo vsi novi migranti brez urejenega statusa, ki bodo na grške otoke prišli prek Turčije od 20. marca 2016 naprej, vrnjeni v Turčijo. Za vsakega Sirca, vrnjenega v Turčijo z grških otokov, bo iz Turčije v Unijo preseljen drug Sirec, pri čemer se bodo upoštevala merila ranljivosti, ki jih uporabljajo Združeni narodi. Države članice in pridružene države dublinske uredbe ter Turčija so se maja 2016 dogovorile o standardnih operativnih postopkih, ki usmerjajo izvajanje tega programa za preselitev.
- (6) Komisija je 6. aprila 2016 sprejela sporočilo z naslovom „K reformi skupnega evropskega azilnega sistema in krepitvi zakonitih poti v Evropo“³⁰, v katerem je napovedala, da bo pripravila predlog za strukturiran sistem preselitev, ki bo opredeljeval politiko Unije na področju preselitve in določal skupen pristop k varnemu in zakonitemu prihodu oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito, v Unijo.
- (7) Evropski parlament je 12. aprila 2016 sprejel resolucijo o razmerah v Sredozemlju in potrebi po celostnem pristopu EU k migraciji³¹, v kateri je poudaril potrebo po stalnem programu za preselitev na ravni Unije, s pomočjo katerega bo mogoče preseliti znatno število beguncev glede na skupno število beguncev, ki prosijo za zaščito v Uniji.
- (8) Vzpostaviti bi bilo treba trden in zanesljiv okvir Unije za preselitev na podlagi obstoječih pobud, da se bo preselitev oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito, izvajala v skladu z letnimi načrti Unije za preselitev in ciljno usmerjenimi programi Unije za preselitev, ki bodo učinkovito uresničevali konkretne zaveze držav članic.
- (9) Takšen okvir je nujen del dobro vodene migracijske politike, da bi se lahko zmanjšale razlike med nacionalnimi praksami in postopki na področju preselitve, zagotovil zakonit in varen prihod državljanov tretjih držav in oseb brez državljanstva, ki potrebujejo mednarodno zaščito, na ozemlje držav članic, zmanjšalo tveganje za obsežen neregularni pritok državljanov tretjih držav in oseb brez državljanstva na ozemlje držav članic in s tem zmanjšal pritisk na azilne sisteme držav članic, ki ga povzročajo spontani prihodi oseb, izkazala solidarnost z državami v regijah, v katere oziroma znotraj katerih je bilo razseljenih veliko število oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito, s pomočjo pri zmanjšanju pritiska na te države, prispevalo k doseganju zunanjepolitičnih ciljev Unije s povečanjem njenega vpliva v razmerju do tretjih držav ter učinkovito prispevalo k svetovnim pobudam za preselitev z enotnim nastopanjem na mednarodnih forumih in v razmerju do tretjih držav.
- (10) Da bi zmanjšali tveganje za obsežen neregularni pritok državljanov tretjih držav in oseb brez državljanstva na ozemlje držav članic, izkazali solidarnost z državami v regijah, v katere oziroma znotraj katerih je bilo razseljenih veliko število oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito, s pomočjo pri zmanjšanju pritiska na te države ter prispevali k doseganju zunanjepolitičnih ciljev Unije, bi regije ali tretje države, iz katerih bo potekala preselitev, morale ustrezati prilagojenemu angažmaju s tretjimi državami za boljše upravljanje migracij, kot je bilo predvideno v Sporočilu Komisije z

³⁰ COM(2016) 197 final.

³¹ 2015/2095(INI).

dne 7. junija 2016 o vzpostavitvi novega partnerskega okvira s tretjimi državami v okviru evropske agende o migracijah³².

- (11) Za zmanjšanje razlik med nacionalnimi praksami in postopki na področju preselitve bi se morali določiti skupni standardni postopki in skupna merila upravičenosti ter izključitveni razlogi pri izbiri, prav tako pa tudi skupen status zaščite, ki se bo priznal preseljenim osebam.
- (12) Skupni standardni postopki bi morali temeljiti na izkušnjah držav članic s preselitvijo in njihovih standardih, zlasti na standardnih operativnih postopkih, ki usmerjajo izvajanje programa za preselitev s Turčijo, določenega v izjavi EU in Turčije z dne 18. marca 2016. Okvir Unije za preselitev bi moral omogočati uporabo dveh vrst standardnih postopkov preselitve.
- (13) Faze obeh vrst postopka so naslednje: določitev, registracija, presoja in odločitev.
- (14) Vzpostaviti bi bilo treba redni postopek, ki bo omogočal celovito presojo potreb državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva po mednarodni zaščiti.
- (15) Vzpostaviti bi bilo treba tudi hitri postopek z enako ravni varnostnih pregledov kot pri rednem postopku. Vendar pa bi morala biti pri hitrem postopku presoja potreb državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva po mednarodni zaščiti omejena na presojo njihove upravičenosti do subsidiarne zaščite brez presoje izpolnjevanja pogojev za status begunca.
- (16) Postopek preselitve bi bilo treba zaključiti čim prej, da bi se osebe, ki potrebujejo mednarodno zaščito, odvrnilo od neregularnih načinov vstopa v Evropsko unijo v iskanju zaščite. Obenem bi moral zagotavljati, da imajo države članice dovolj časa za celovito in ustrezno obravnavo vsake zadeve. Roki bi morali ustrezati času, ki je potreben za različne vrste presoje, predvidene za redni in hitri postopek.
- (17) Kakršni koli osebni podatki, ki se zbirajo za namene postopka preselitve, se ne bi smeli hraniti več kot pet let od datuma preselitve. Glede na to, da bi državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, ki jih je že preselila ena od držav članic ali ki so v zadnjih petih letih odklonile preselitev v eno od držav članic, morale biti izključene iz preselitve v drugo državo članico, bi se to obdobje moralo obravnavati kot nujno obdobje hranjenja osebnih podatkov, vključno s prstnimi odtisi in podobo obraza.
- (18) Za vsak ciljno usmerjen program Unije za preselitev bi bilo treba izbrati vrsto postopka preselitve. Hitri postopek bi lahko bil potreben iz humanitarnih razlogov ali zaradi nujnih potreb po pravni ali fizični zaščiti.
- (19) Subjektivna pravica do preselitve ne obstaja.
- (20) Da bi se omogočilo dopolnjevanje pravil, ki urejajo postopek, ki se uporabi v ciljno usmerjenih programih Unije za preselitev, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije, da bo lahko postopek prilagodila okoliščinam v tretji državi, iz katere bo potekala preselitev, na primer z določitvijo vloge navedene tretje države v postopku. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno s strokovnjaki, in da se ta posvetovanja opravijo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu o boljši pripravi zakonodaje z dne 13. aprila 2016³³. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi

³² COM(2016) 377 final.

³³ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.

- (21) Da bi se zagotovili enotni pogoji za izvajanje okvira Unije za preselitev, bi bilo treba na Svet prenesti izvedbena pooblastila za vzpostavitev letnega načrta Unije za preselitev, s katerimi se bodo določili največje skupno število oseb, ki bodo preseljene, podrobnosti o udeležbi držav članic pri načrtu in njihovih prispevkih k skupnemu številu oseb, ki bodo preseljene, ter splošna geografska prednostna območja.
- (22) Ta pooblastila bi se morala izvajati na predlog Komisije o največjem skupnem številu oseb, ki bi jih bilo treba preseliti, in splošnih geografskih prednostnih območjih. Komisija bi morala predlog predložiti sočasno s predlogom za letni proračun Unije. Svet bi si moral prizadevati za sprejetje predloga v dveh mesecih. Komisija in Svet bi morala upoštevati razprave v okviru Odbora na visoki ravni za preselitev.
- (23) Da bi se zagotovili enotni pogoji za izvajanje okvira Unije za preselitev, bi bilo treba Komisijo pooblastiti za vzpostavitev ciljno usmerjenih programov Unije za preselitev, ki bodo določali točno število oseb od skupnega števila oseb, ki bodo preseljene, in udeležbo držav članic v skladu z letnim načrtom Unije za preselitev. Ta pooblastila bi se morala izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi pravil in splošnih načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije³⁴. Za vzpostavitev ciljno usmerjenih programov Unije za preselitev bi bilo treba uporabiti postopek pregleda, glede na to, da imajo navedeni programi pomembne posledice. Komisija bi si morala prizadevati, da ciljno usmerjene programe Unije za preselitev vzpostavi čim prej po sprejetju letnega načrta Unije za preselitev in kadar koli je to potrebno v obdobju, ki ga zajema letni načrt Unije za preselitev. Komisija bi morala upoštevati razprave v okviru Odbora na visoki ravni za preselitev.
- (24) Vsak ciljno usmerjen program Unije za preselitev bi moral določati, katera standardna postopkovna pravila bi morala veljati za njegovo izvajanje. Po potrebi bi moral prav tako določati ureditve sodelovanja na lokalni ravni, kakor je to primerno, da bi se pospešilo njegovo izvajanje.
- (25) Preseljenim osebam bi bilo treba priznati mednarodno zaščito. V skladu s tem bi se morale določbe pravnega reda na področju azila o vsebini mednarodne zaščite, vključno s pravili o preprečevanju sekundarnega gibanja upravičencev do mednarodne zaščite, uporabljati od takrat, ko preseljene osebe prispejo na ozemlje držav članic.
- (26) V skladu s predlogom Komisije za uredbo o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloži državljani tretje države ali oseba brez državljanstva (prenovitev)³⁵, bi bilo treba za izračun korektivnega mehanizma za dodeljevanje, ki ga je predlagala Komisija, številu prošenj za mednarodno zaščito dodati število oseb, ki so bile dejansko preseljene v določeno državo članico, s čimer bi se celovito zajela prizadevanja vsake države članice.
- (27) Glede na strokovno znanje UNHCR pri olajševanju različnih vrst sprejema oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito, iz tretjih držav, v katere so bile razseljene, v države članice, ki so jih pripravljene sprejeti, bi moral imeti UNHCR še naprej ključno vlogo

³⁴ UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

³⁵ COM(2016) 270 final.

pri prizadevanjih za preselitev na podlagi okvira Unije za preselitev. Poleg UNHCR bi bilo treba pozvati tudi druge mednarodne akterje, kot je Mednarodna organizacija za migracije (IOM), naj državam članicam pomagajo pri izvajanju okvira Unije za preselitev.

- (28) [Agencija Evropske unije za azil] bi morala v skladu s svojim mandatom državam članicam pomagati pri izvajanju okvira Unije za preselitev.
- (29) Ustanoviti bi bilo treba Odbor na visoki ravni za preselitev, ki bi omogočal obsežno posvetovanje z vsemi zainteresiranimi stranmi o izvajanju okvira Unije za preselitev.
- (30) Prizadevanja držav članic za preselitev v okviru te uredbe bi bilo treba podpreti z ustreznim financiranjem iz proračuna Unije. Da se zagotovi ustrezno in trajnostno delovanje programov za preselitev, so potrebne spremembe Uredbe (EU) št. 516/2014 Evropskega parlamenta in Sveta³⁶.
- (31) Ta uredba ne vpliva na možnost držav članic, da sprejmejo ali izvajajo nacionalne programe za preselitev, ki ne ogrožajo doseganja ciljev Unije v okviru tega predloga, na primer če k ciljno usmerjenim programom Unije za preselitev, vzpostavljenim v skladu s to uredbo, prispevajo dodatno število mest za preselitev, s čimer presežejo svoj prispevek k največjemu številu oseb, ki bodo preseljene v skladu z letnim načrtom Unije za preselitev.
- (32) Zagotoviti bi bilo treba dopolnjevanje s pobudami za preselitev in humanitarni sprejem, ki že potekajo v okviru Unije.
- (33) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki so priznana zlasti z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah, zato bi jo bilo treba uporabljati v skladu s temi pravicami in načeli, vključno kar zadeva pravice otroka, spoštovanje družinskega življenja in splošno načelo nediskriminacije.
- (34) Kakršna koli obdelava osebnih podatkov, ki jo v okviru te uredbe izvajajo organi držav članic, bi morala potekati v skladu z Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov).
- (35) Kakršna koli obdelava osebnih podatkov, ki jo v okviru te uredbe izvaja [Agencija Evropske unije za azil], bi morala potekati v skladu z Uredbo (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta³⁷ in [Uredbo (EU) XXX/XXX (uredba o Agenciji EU za azil)³⁸] ter spoštovati načela nujnosti in sorazmernosti.
- (36) Uporabo te uredbe bi bilo treba pregledati sočasno s pregledom Uredbe (EU) št. 516/2014 o ustanovitvi Sklada za azil, migracije in vključevanje.
- (37) [V skladu s členom 3 Protokola št. 21 o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in

³⁶ Uredba (EU) št. 516/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o ustanovitvi Sklada za azil, migracije in vključevanje, o spremembi Odločbe Sveta 2008/381/ES in razveljavitvi odločb št. 573/2007/ES in št. 575/2007/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Odločbe Sveta 2007/435/ES (UL L 150, 20.5.2014, str. 168).

³⁷ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

³⁸ UL L [...], [...], str. [...].

Pogodbi o delovanju Evropske unije, sta obe državi članici podali uradno obvestilo, da želita sodelovati pri sprejetju in uporabi te uredbe.]

ALI

- (37) [V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 21 o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, in brez poseganja v člen 4 navedenega protokola ti dve državi članici ne sodelujeta pri sprejetju te uredbe, ki zato zanju ni zavezujoča in se v njiju ne uporablja.]

ALI

- (37) [V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 21 o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, in brez poseganja v člen 4 navedenega protokola Združeno kraljestvo ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanj ni zavezujoča in se v njem ne uporablja.]

- (37a) V skladu s členom 3 Protokola št. 21 o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, je Irska (s pismom z dne ...) podala uradno obvestilo, da želi sodelovati pri sprejetju in uporabi te uredbe.]

ALI

- (37) [V skladu s členom 3 Protokola (št. 21) o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, je Združeno kraljestvo (s pismom z dne ...) podalo uradno obvestilo, da želi sodelovati pri sprejetju in uporabi te uredbe.]

- (37a) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 21 o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, in brez poseganja v člen 4 navedenega protokola Irska ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanj ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.]

- (38) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen PEU in PDEU, Danska ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanj ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.]

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Predmet urejanja

S to uredbo se vzpostavi okvir Unije za preselitev za sprejem državljanov tretjih držav in oseb brez državljanstva na ozemlje držav članic z namenom, da se jim prizna mednarodna zaščita.

Člen 2

Preselitev

V tej uredbi „preselitev“ pomeni sprejem državljanov tretjih držav in oseb brez državljanstva, ki potrebujejo mednarodno zaščito, iz tretje države, v katero oziroma znotraj katere so bile razseljene, na ozemlje držav članic z namenom, da se jim prizna mednarodna zaščita.

Člen 3
Okvir Unije za preselitev

Vzpostavi se okvir Unije za preselitev.

Okvir določa pravila za preselitev državljanov tretjih držav in oseb brez državljanstva na ozemlje držav članic.

Okvir Unije za preselitev:

- (a) zagotavlja zakonit in varen prihod državljanov tretjih držav in oseb brez državljanstva, ki potrebujejo mednarodno zaščito, na ozemlje držav članic;
- (b) pomaga zmanjševati tveganje za obsežen neregularni pritok državljanov tretjih držav in oseb brez državljanstva, ki potrebujejo mednarodno zaščito, na ozemlje držav članic;
- (c) prispeva k mednarodnim pobudam za preselitev.

Člen 4
Regije ali tretje države, iz katerih poteka preselitev

Pri določanju regij ali tretjih držav, iz katerih bo na podlagi okvira Unije za preselitev potekala preselitev, se v skladu z izvedbenimi akti iz členov 7 in 8 upoštevajo naslednji dejavniki:

- (a) število oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito, razseljenih v tretjo državo oziroma znotraj nje, in kakršno koli nadaljnje gibanje teh oseb na ozemlje držav članic;
- (b) dopolnjevanje s finančno in tehnično pomočjo, ki se zagotavlja tretjim državam, v katere oziroma znotraj katerih so bile razseljene osebe, ki potrebujejo mednarodno zaščito;
- (c) splošni odnosi Unije s tretjo državo ali državami, iz katerih poteka preselitev, in s tretjimi državami na splošno;
- (d) učinkovito sodelovanje tretje države z Unijo na področju migracij in azila, vključno z:
 - (i) zmanjšanjem števila državljanov tretjih držav in oseb brez državljanstva, ki pri prihodu iz zadevne tretje države na ozemlje držav članic neregularno prečkajo mejo;
 - (ii) vzpostavitvijo pogojev za uporabo konceptov prve države azila in varne tretje države za vrnitev prosilcev za azil, ki so pri prihodu iz zadevne tretje države na ozemlje držav članic neregularno prečkali mejo ali ki so z zadevno tretjo državo povezani;
 - (iii) povečanjem zmogljivosti za sprejem in zaščito oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito in bivajo v zadevni državi, vključno z vzpostavitvijo učinkovitega azilnega sistema; ali
 - (iv) zvišanjem stopnje ponovnega sprejema državljanov tretjih držav in oseb brez državljanstva, ki neregularno bivajo na ozemlju držav članic, na primer s sklenitvijo in učinkovitim izvajanjem sporazumov o ponovnem sprejemu;
- (e) obseg in vsebina zavez tretjih držav za preselitev.

Člen 5

Merila za upravičenost

Do ciljno usmerjenih programov Unije za preselitev, vzpostavljenih v skladu s členom 8, so upravičeni naslednji državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva:

- (a) (i) državljani tretjih držav, ki se zaradi utemeljenega strahu pred preganjanjem zaradi rasne, verske ali nacionalne pripadnosti, političnega prepričanja ali pripadnosti določeni družbeni skupini nahajajo izven države, katere državljani so, ali dela navedene države, v katerem so imeli prej običajno prebivališče, in ne morejo ali zaradi tega strahu nočejo izkoristiti zaščite navedene države, ali osebe brez državljanstva, ki se nahajajo izven države prejšnjega običajnega prebivališča ali dela navedene države, v katerem so imele prej običajno prebivališče, zaradi enakih razlogov, kot so navedeni zgoraj, in se ne morejo ali se zaradi tega strahu nočejo vrniti v navedeno državo ali v njej bivati, ali, če to ne velja,
- (ii) državljani tretjih držav, ki se nahajajo izven države, katere državljani so, ali dela navedene države, v katerem so imeli prej običajno prebivališče, ali osebe brez državljanstva, ki se nahajajo izven države prejšnjega običajnega prebivališča ali dela navedene države, v katerem so imele prej običajno prebivališče, in je bilo v zvezi z njimi izkazano, da obstajajo utemeljeni razlogi za prepričanje, da bi se, če bi se vrnile v izvorno državo ali državo prejšnjega običajnega prebivališča ali v njej bivale, soočile z dejanskim tveganjem, da utrpijo resno škodo, in ne morejo ali zaradi tega strahu nočejo izkoristiti zaščite navedene države;
- (b) državljani tretjih držav in osebe brez državljanstva, ki spadajo v vsaj eno od naslednjih kategorij:
- (i) ranljive osebe:
- ogrožene ženske in dekleta;
 - ogroženi otroci in mladostniki, vključno z otroki brez spremstva;
 - osebe, ki so preživele nasilje in/ali mučenje, vključno na podlagi spola;
 - osebe, ki potrebujejo pravno in/ali fizično zaščito;
 - osebe z zdravstvenimi potrebami ali invalidnostjo; ali
 - osebe, ranljive s socialno-ekonomskega vidika;
- (ii) družinski člani državljanov tretjih držav, oseb brez državljanstva ali državljanov Unije, ki zakonito prebivajo v eni od držav članic:
- zakonec ali zunajzakonski partner v stabilnem razmerju, kadar so v skladu s pravom ali prakso zadevne države članice v okviru njenega prava o državljanih tretjih držav ali osebah brez državljanstva neporočeni pari obravnavani na primerljiv način kot poročeni pari;
 - mladoletni otroci parov iz prve alinee, državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva, ki bodo preseljene, pod pogojem, da so neporočeni, in ne glede na to, ali so bili rojeni v zakonski zvezi ali zunaj nje ali posvojeni, kot je opredeljeno v nacionalnem pravu;
 - oče, mati ali druga odrasla oseba, ki je v skladu s pravom ali prakso države članice, v kateri je ta odrasla oseba prisotna, odgovorna za neporočeno mladoletno osebo, ki bo preseljena;

- bratje in sestre državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva, ki bodo preseljene;
 - državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, ki bodo preseljene in ki so odvisne od pomoči svojega otroka ali starša zaradi nosečnosti, novorojenega otroka, resne bolezni, hude invalidnosti ali starosti, pod pogojem, da so družinske vezi obstajale že v izvorni državi, da je otrok ali starš sposoben skrbeti za vzdrževano osebo in da zadevne osebe to željo pisno izrazijo;
- (c) državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, za katere se ne uporablja člen 1D Ženevske konvencije iz leta 1951 glede zaščite ali pomoči organov ali uradov Združenih narodov, razen Visokega komisarja Združenih narodov za begunce (UNHCR);
- (d) državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, ki jim pristojni organi države, v kateri se nahajajo ali v kateri so pridobile prebivališče, niso priznali pravic in obveznosti, ki izhajajo iz državljanstva navedene države, ali njim enakovrednih pravic in obveznosti.

Države članice zagotovijo, da se med osebami iz točke (b)(ii) lahko ohrani enotnost družine.

Člen 6

Izključitveni razlogi

1. Iz ciljno usmerjenih programov Unije za preselitev, vzpostavljenih v skladu s členom 8, so izključeni naslednji državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva:
 - (a) osebe, v zvezi s katerimi obstajajo utemeljeni razlogi za domnevo, da:
 - (i) so storile kaznivo dejanje proti miru, vojni zločin ali zločin proti človeštvu, kot so opredeljeni v mednarodnih instrumentih, ki določajo takšna kazniva dejanja;
 - (ii) so storile hudo kaznivo dejanje;
 - (iii) so krive dejanj, ki nasprotujejo namenom in načelom Združenih narodov, določenim v Preambuli ter členih 1 in 2 Ustanovne listine Združenih narodov;
 - (b) osebe, v zvezi s katerimi obstajajo utemeljeni razlogi za domnevo, da predstavljajo nevarnost za skupnost, javni red, varnost, javno zdravje ali mednarodne odnose države članice, ki obravnava spis o preselitvi, kar vključuje primere, ko je druga država članica zaprosila državo članico, ki obravnava spis o preselitvi, da se med obravnavo z njo posvetuje glede določenih državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva ali določenih kategorij državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva, in je navedena druga država članica nasprotovala preselitvi navedenih državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva iz teh razlogov;
 - (c) osebe, v zvezi s katerimi je bil v schengenskem informacijskem sistemu ali nacionalni podatkovni zbirki ene od držav članic razpisan ukrep zavrnitve vstopa;
 - (d) osebe, ki so v zadnjih petih letih pred preselitvijo neregularno vstopile na ozemlje držav članic ali na njem neregularno bivale ali ki so poskušale neregularno vstopiti na ozemlje držav članic;
 - (e) osebe, ki jih je že preselila druga država članica pri izvajanju te uredbe, Sklepov 11097/15 predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru

Sveta, z dne 20. julija 2015, izjave EU in Turčije z dne 18. marca 2016, Priporočila Komisije C(2015) 9490 z dne 15. decembra 2015 ali nacionalnega programa za preselitev; ter

- (f) osebe, v zvezi s katerimi so države članice v zadnjih petih letih pred preselitvijo zavrnilе preselitev v skladu s tem odstavkom.

Točka (a) tega odstavka se uporablja za osebe, ki napeljujejo k izvrševanju tam navedenih kaznivih dejanj ali dejavnosti ali pri njih kako drugače sodelujejo.

- 2. Državlјani tretjih držav ali osebe brez državlјanstva so lahko izključene iz ciljno usmerjenih programov Unije za preselitev, vzpostavljenih v skladu s členom 8, če se eden od izključitvenih razlogov iz točk (a) ali (b) odstavka 1 za njih uporablja *prima facie*.

Člen 7

Letni program Unije za preselitev

- 1. Svet na predlog Komisije sprejme letni načrt Unije za preselitev v tistem letu, ki nastopi pred letom izvajanja načrta.
- 2. Letni načrt Unije za preselitev vključuje:
 - (a) največje skupno število oseb, ki bodo preseljene;
 - (b) podrobnosti o udeležbi držav članic pri letnem načrtu Unije za preselitev in njihovih prispevkih k skupnemu številu oseb, ki bodo preseljene;
 - (c) splošna geografska prednostna območja.

Člen 8

Ciljno usmerjeni programi Unije za preselitev

- 1. Komisija sprejme izvedbene akte o vzpostavitvi ciljno usmerjenih programov Unije za preselitev, skladnih z letnim načrtom Unije za preselitev, sprejetim v skladu s členom 7. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 15(2).
- 2. Ciljno usmerjen program Unije za preselitev vključuje vsaj:
 - (a) podrobno utemeljitev ciljno usmerjenega programa Unije za preselitev;
 - (b) točno število oseb, ki bodo preseljene, od največjega skupnega števila, določenega v letnem programu Unije za preselitev iz točke (a) člena 7(2), in podrobnosti o udeležbi držav članic pri ciljno usmerjenem programu Unije za preselitev;
 - (c) natančno opredelitev regij ali tretjih držav, iz katerih bo v skladu s členom 4 potekala preselitev;
 - (d) če je to potrebno, ureditve usklajevanja in praktičnega sodelovanja na lokalni ravni med državami članicami, ki jih v skladu s členom 12(3) podpira [Agencija Evropske unije za azil], in s tretjimi državami, UNHCR ali drugimi partnerji;
 - (e) opis posebne skupine ali skupin državlјanov tretjih držav ali oseb brez državlјanstva, za katere se uporablja ciljno usmerjeni program Unije za preselitev;

- (f) navedbo, ali se uporablja redni postopek iz člena 10 ali hitri postopek iz člena 11, po potrebi z natančno opredelitvijo, kako se bosta izvajali določitev in presoja v zvezi z državljani tretjih držav ali osebami brez državljanstva, in rok za sprejetje odločitev o preselitvi;
- (g) datum, na katerega se ciljno usmerjeni program Unije za preselitev začne izvajati, in trajanje programa.

Člen 9 **Soglasje**

Postopka preselitve iz členov 10 in 11 se uporabljata za državljane tretjih držav ali osebe brez državljanstva, ki so izrazile, da soglašajo s preselitvijo, in ki soglasja niso naknadno umaknile ali odklonile preselitev v določeno državo članico.

Člen 10 **Redni postopek**

1. Države članice pri izvajanju ciljno usmerjenega programa Unije za preselitev določijo državljane tretjih držav ali osebe brez državljanstva in presodijo, ali ti državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva spadajo na področje uporabe ciljno usmerjenega programa Unije za preselitev.

Države članice lahko med drugim dajo prednost državljanom tretjih držav ali osebam brez državljanstva z:

- (a) družinskimi vezmi z državljani tretjih držav, osebami brez državljanstva ali državljani Unije, ki zakonito prebivajo v eni od držav članic;
 - (b) družbenimi ali kulturnimi vezmi ali drugimi značilnostmi, ki lahko olajšajo vključevanje v udeleženo državo članico, če pri tem ne gre za diskriminacijo na podlagi kakršnega koli razloga, kot so spol, rasa, barva kože, etnično ali socialno poreklo, genetske značilnosti, jezik, vera ali prepričanje, politično ali drugo mnenje, pripadnost narodnostni manjšini, premoženje, rojstvo, invalidnost, starost ali spolna usmerjenost, brez poseganja v razlike pri obravnavi, potrebne za presojo iz prvega pododstavka;
 - (c) posebnimi potrebami po zaščiti ali ranljivostmi.
2. Države članice po določitvi državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva evidentirajo naslednje informacije o osebah, v zvezi s katerimi nameravajo izvesti postopek preselitve:
 - (a) ime, datum rojstva, spol, državljanstvo in druge osebne podatke;
 - (b) prstne odtise vseh prstov in podobo obraza vsakega državljana tretje države ali osebe brez državljanstva, stare vsaj šest let;
 - (c) vrsto in številko katerega koli osebnega dokumenta ali potne listine državljana tretje države; ter
 - (d) datum registracije, kraj registracije in organ registracije.

Pri registraciji se lahko zberejo tudi dodatni podatki, potrebni za izvajanje odstavkov 3 in 4.

3. Države članice presodijo, ali državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva iz odstavka 2 izpolnjujejo merila upravičenosti iz člena 5 ter ali niso izključene v skladu s členom 6(1).

O tem države članice presodijo na podlagi dokumentarnih dokazil, vključno na podlagi informacij UNHCR, kjer je to ustrezno, o tem, ali državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva izpolnjujejo pogoje za status begunca, ali na podlagi osebnega razgovora ali kombinacije obojega.
4. Države članice odločijo o preselitvi državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva na podlagi presoje iz odstavka 3 čim prej in najpozneje v osmih mesecih od njihove registracije. Države članice lahko ta rok osmih mesecev podaljšajo za največ štiri mesece, če primer vključuje zapletena dejanska ali pravna vprašanja.
5. Države članice hranijo podatke iz odstavkov 2 do 4 pet let od datuma preselitve.

Po izteku navedenega obdobja države članice podatke izbrišejo. Države članice pred iztekom navedenega obdobja izbrišejo podatke, ki se nanašajo na osebo, ki je pridobila državljanstvo katere koli države članice, in sicer takoj, ko država članica ugotovi, da je zadevna oseba pridobila takšno državljanstvo.
6. Če se sprejme zavrnilna odločba, se preselitev zadevne osebe ne izvede.
7. Če se sprejme ugoditvena odločba, država članica:
 - (a) prizna status begunca, če zadevni državljani tretje države ali oseba brez državljanstva izpolnjuje merila za status begunca, ali status subsidiarne zaščite, če je zadevni državljani tretje države ali oseba brez državljanstva upravičena do subsidiarne zaščite. Država članica zadevnega državljan tretje države ali osebo brez državljanstva obvesti o navedeni odločbi. Odločitev o priznanju statusa begunca ali statusa subsidiarne zaščite ima enak učinek kot odločitev o priznanju statusa begunca ali statusa subsidiarne zaščite iz členov 13 oziroma 19 Uredbe (EU) XXX/XXX [uredba o pogojih za azil], ko zadevna oseba vstopi na ozemlje ene od držav članic;
 - (b) ponudi organizacijo potovanja, vključno z zdravniškimi pregledi pred potovanjem, ter zagotovi brezplačno predajo na svoje ozemlje; to po potrebi vključuje pospešitev postopkov izstopa iz tretje države, iz katere se državljani tretje države ali oseba brez državljanstva sprejme;
 - (c) državljanom tretjih držav ali osebam brez državljanstva ponudi orientacijski program pred odhodom, ki lahko vključuje informacije o njihovih pravicah in obveznostih, jezikovne tečaje ter informacije o družbeni, kulturni in politični ureditvi države članice.
8. Države članice lahko zaradi izvajanja rednega postopka pred določitvijo državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva zaprosijo UNHCR, [Agencijo Evropske unije za azil], kjer je to ustrezno, ali ustrezne mednarodne organe, da jim predložijo zadeve v zvezi z državljani tretjih držav ali osebami brez državljanstva, glede katerih so ti subjekti celovito presodili:
 - (a) ali spadajo na področje uporabe ciljno usmerjenega programa Unije za preselitev; ter
 - (b) ali spadajo v eno od kategorij ranljivosti iz točke (b)(i) člena 5.

Države članice lahko UNHCR zaprosijo tudi, da celovito presodi, ali državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, v zvezi s katerimi jim je UNHCR predložil zadeve, izpolnjujejo merila za status begunca v smislu člena 1 Ženevske konvencije iz leta 1951.

Države članice lahko prav tako zaprosijo, da se med drugim upoštevajo merila iz točk (a) do (c) odstavka 1.

9. Komisija je pooblaščenca, da sprejme delegirane akte v skladu s postopkom iz člena 14 za dopolnitev elementov iz odstavkov 1 do 4, da se postopek preselitve po potrebi prilagodi okoliščinam v tretji državi, iz katere poteka preselitev.

Člen 11

Hitri postopek

Kadar izvedbeni akt Komisije o sprejetju ciljno usmerjenega programa Unije za preselitev določa hitri postopek, in z odstopanjem od člena 10, države članice:

- (1) ne presojujejo, ali državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva izpolnjujejo zahteve iz točke (a)(i) člena 5;
- (2) ne zaprosijo UNHCR za presojo, ali državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva izpolnjujejo merila za status begunca v smislu člena 1 Ženevske konvencije iz leta 1951;
- (3) čim prej in najpozneje štiri mesece od registracije državljan tretje države iz člena 10(2) odločijo o preselitvi; države članice lahko navedeni rok štirih mesecev podaljšajo za največ dva meseca, če primer vključuje zapletena dejanska ali pravna vprašanja;
- (4) državljanom tretjih držav ali osebam brez državljanstva priznajo status subsidiarne zaščite.

Šteje se, da oseba izgubi status subsidiarne zaščite, priznan na podlagi točke (4), ko se sprejme končna odločitev o prošnji za mednarodno zaščito, ki jo je podal upravičenec do navedenega statusa.

Člen 12

Operativno sodelovanje

1. Države članice za lažje izvajanje ciljno usmerjenih programov Unije za preselitev imenujejo nacionalne kontaktne točke in se lahko odločijo za imenovanje uradnikov za zvezo v tretjih državah.
2. [Agencija Evropske unije za azil] lahko države članice podpira, vključno z usklajevanjem tehničnega sodelovanja med njimi, in jim nudi pomoč pri izvajanju ciljno usmerjenih programov Unije za preselitev ter spodbuja delitev infrastrukture v skladu z [Uredbo (EU) XXX/XXX (uredbo o Agenciji EU za azil)³⁹].
3. Državam članicam lahko pri izvajanju ciljno usmerjenih programov Unije za preselitev, zlasti pri izvedbi orientacijskih programov pred odhodom, opravljanju zdravniških pregledov pred potovanjem, organizaciji potovanja in drugih praktičnih ureditvah, pomagajo partnerji v skladu z ureditvami usklajevanja in praktičnega

³⁹ UL L [...], [...], str. [...].

sodelovanja na lokalni ravni za ciljno usmerjene programe Unije za preselitev, vzpostavljenimi na podlagi točke (d) člena 8(2).

Člen 13

Odbor na visoki ravni za preselitev

1. Ustanovi se Odbor na visoki ravni za preselitev, ki ga sestavljajo predstavniki Evropskega parlamenta, Sveta, Komisije, visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko ter držav članic. Povabijo se lahko tudi [Agencija Evropske unije za azil], UNHCR in IOM. Predstavniki Islandije, Lihtenštajna, Norveške in Švice se povabijo na sestanke Odbora na visoki ravni za preselitev, če so navedene države izrazile namen, da se pridružijo izvajanju letnega načrta Unije za preselitev.
2. Odboru na visoki ravni za preselitev predseduje Komisija. Odbor se sestane po potrebi na povabilo Komisije ali na zahtevo ene od držav članic in najmanj enkrat na leto.
3. Komisija se z Odborom na visoki ravni za preselitev posvetuje o vprašanjih glede izvajanja okvira Unije za preselitev.

Člen 14

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 10(9) se prenese na Komisijo za nedoločen čas od datuma začetka veljavnosti te uredbe.
3. Prenos pooblastila iz člena 10(9) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. V skladu z načeli iz Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje z dne 13. aprila 2016⁴⁰ se Komisija pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenuje vsaka država članica.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 10(9), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

⁴⁰

UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

Člen 15
Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 16
Pridružitve Islandije, Lihtenštajna, Norveške in Švice

Islandija, Lihtenštajn, Norveška in Švica so povabljeni, da se pridružijo k izvajanju letnega načrta Unije za preselitev. Pri navedeni pridružitvi se ustrezno upoštevajo osrednji elementi te uredbe, zlasti tisti, ki zadevajo postopek preselitve ter pravice in obveznosti preseljenih oseb.

Člen 17
Spremembe Uredbe (EU) št. 516/2014

Uredba (EU) št. 516/2014 se spremeni:

- (1) v členu 1 se črta točka (d) odstavka 2;
- (2) člen 2 se spremeni:
 - (a) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) ‚preselitev‘ pomeni sprejem državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva, ki potrebujejo mednarodno zaščito, iz tretje države, v katero oziroma znotraj katere so bile razseljene, na ozemlje ene od držav članic z namenom, da se jim prizna mednarodna zaščita;“;
 - (b) vstavita se naslednji točki (aa) in (ab):

„(aa) ‚okvir Unije za preselitev‘ pomeni okvir Unije za preselitev, vzpostavljen v skladu z [Uredbo (EU) XXX/XXX (uredba o okviru za preselitev)];

(ab) ‚ciljno usmerjen program Unije za preselitev‘ pomeni ciljno usmerjen program Unije za preselitev, vzpostavljen v skladu s členom 15(2) [Uredbe (EU) XXX/XXX (uredba o okviru za preselitev)];“;
- (3) člen 17 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 17

Sredstva za okvir Unije za preselitev

 1. Države članice poleg dodeljenih sredstev, izračunanih v skladu s točko (a) člena 15(1), prejmejo pavšalni znesek v višini 10 000 EUR za vsako osebo, preseljeno v okviru ciljno usmerjenega programa Unije za preselitev.
 2. Znesek iz odstavka 1 se državam članicam dodeli s posameznimi sklepi o financiranju, s katerimi seodobrijo njihovi revidirani nacionalni programi v skladu s postopkom iz člena 14 Uredbe (EU) št. 514/2014.
 3. Vsaka država članica, ki ji je bil dodeljen znesek iz odstavka 1, v letni zaključni račun iz člena 39 Uredbe (EU) št. 514/2014 vključi število oseb, za katere ji ta znesek pripada. Prenos tega zneska na druge ukrepe v okviru nacionalnega programa ni mogoč, razen če ga izrecno odobri Komisija z revizijo nacionalnega programa.
 4. Države članice hranijo informacije, potrebne za pravilno identifikacijo preseljenih oseb in datuma njihove preselitve.

5. To ne vpliva na dodelitve, opravljene pred [datum začetka veljavnosti [Uredbe (EU) XXX/XXX (uredba o okviru za preselitev)].“;
- (4) izraz „program Unije za preselitev“ se nadomesti z izrazom „okvir Unije za preselitev“;
- (5) Priloga III se črta.

Člen 18

Ocena in pregled

1. Komisija do 31. decembra 2018 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o izvajanju te uredbe v državah članicah.
2. Države članice Komisiji in [Agenciji Evropske unije za azil] zagotovijo potrebne informacije za pripravo poročila za namen iz odstavka 1 poleg informacij, ki jih posredujejo [Agenciji Evropske unije za azil], o številu državljanov tretjih držav in oseb brez državljanstva, ki so bili vsak teden dejansko preseljeni, kot je določeno v členu 22(3) [Uredbe (EU) XXX/XXX (dublinska uredba)].
3. Evropski parlament in Svet na predlog Komisije in ob upoštevanju poročila iz odstavka 1 pregledata to uredbo do 30. junija 2020.

Člen 19

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati [...] dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik